

ΕΤΟΣ 60ον

26 Φεβρουαρίου 2012

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 9 (3065)

Η ΝΗΣΤΕΙΑ

Κενοδοξία: ἡ κακοποίηση τῶν ἀρετῶν

Ἡ σημερινή Εὐαγγελική περικοπή προέρχεται ἀπὸ τὴν ἐπὶ τοῦ ᾽Ορους ὁμιλία τοῦ Κυρίου μας καὶ βρίσκεται στὸ 6ο κεφάλαιο τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου. Ἐντάσσεται στὴν ἐνότητα ἐκείνη τῆς θεοπρεποῦς ὁμιλίας τοῦ Κυρίου, κατὰ τὴν ὁποία, ἀφοῦ ὁ Χριστὸς συμπληρώνοντας τὸ μωσαϊκὸ νόμο δίδαξε στοὺς μαθητὲς του νὰ ἐπιδιώκουν τὴν τελειότητα στὴν ἀρετὴ, ἀρχίζει πλεόν νὰ τοὺς ὑποδεικνύει τὸ πῶς πρέπει νὰ ἐξασκοῦν τὴν ἀρετὴ: χωρὶς καθόλου κενοδοξία. Δὲν ἀναφέρθηκε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ στὸ θέμα τῆς κενοδοξίας, διότι ἦταν παράκαιρο νὰ τοὺς διδάξει πρῶτα τὸ πῶς, ἂν δὲν τοὺς δίδασκε προηγουμένως τὸ ποιά ἦταν ἡ ζωὴ τῆς τελειότητος. Ἐπρεπε λοιπὸν πρῶτα νὰ φυτεύσει σ' αὐτοὺς τὴν ἀρετὴ καὶ τότε νὰ ξεριζώσῃ τὴ νόσο πού βλάπτει τὸν καρπὸ τῆς.

Τὸ σχετικὸ μὲ τὴν κενοδοξία θέμα τὸ ἔστρεψε γύρω ἀπὸ τρία βασικὰ κατορθώματα τῶν πιστῶν, τὴν ἐλεημοσύνη, τὴν προσευχὴ καὶ τὴ νηστεία. Διότι σ' αὐτὰ κυρίως συνηθίζει νὰ ἐμφιλοχωρεῖ τὸ πονηρὸ αὐτὸ νόσημα. Χαρακτηριστικὸ παράδειγμα εἶναι ὁ φαρισαῖος τῆς γνωστῆς παραβολῆς, ὁ ὁποῖος στὴν κενοδοξία προσευχὴ του κόμπαζε γιὰ τίς νηστεῖες καὶ τίς ἐλεημοσύνες του.

Νηστεία καὶ Σαρακοστή

Ἡ ἐπιλογή τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς ὀφείλεται σὲ δύο κυρίως λόγους πού σχετίζονται ἄμεσα μεταξύ τους: Σήμερα στὶς ἐκκλησίες θυμόμαστε τὴν πτώση τῶν πρωτοπλάστων, ἐνῶ ἀπὸ αὔριο ἀρχίζει ἡ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστή, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ εἰκόνα τῆς πορείας τῆς ἀνθρωπότητας ἀπὸ τὴν πτώση στὴν ἀνάσταση.

Γι' αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία μᾶς θυμίζει τὴ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ γιὰ τὴ χωρὶς κενοδοξία νηστεία. Τὴν ἀρχέγονη μακαριότητα στὸν παράδεισο τὴ χάσαμε, ἐπειδὴ παραβήκαμε τὴν ἐντολὴ τῆς νηστείας καὶ ἐπειδὴ, κενόδοξα σκεπτόμενοι,

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ζ' 14-21)

Νηστεία καί ἄφεση τῶν παραπτωμάτων

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐὰν γὰρ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ Πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· ἐὰν δὲ μὴ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ Πατήρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὡσπερ οἱ ὑποκριταί, σκυθρωποί· ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ νηστεύων, ἀλειψαί σου τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι ὅπως μὴ φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ Πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ Πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι· θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς, οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν, οὐδὲ κλέπτουσιν. Ὅπου γὰρ ἔστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδιά ὑμῶν.

ἐπιθυμήσαμε νά γίνουμε ἀπό μόνοι μας θεοί. Ἡ ἐπιστροφή στὸν παράδεισο καί ἡ μετοχή στὴν αἰώνιο ζωὴ ἀκολουθεῖ τὴν ἀντίθετη πορεία. Χρειάζεται νά νηστεύσουμε καί νά ταπεινωθοῦμε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ μας.

Τό νόημα τῆς νηστείας

Ἡ σημερινή περικοπὴ δέν ἀναφέρεται μόνο στό θέμα τῆς νηστείας. Εἶναι πηλαύτερη. Περιλαμβάνει κάποια ἀπό τὰ προηγούμενα λόγια τοῦ Χριστοῦ καί κάποια ἀπό τὰ ἐπόμενα. Συγκεκριμένα, ἀκούσαμε σήμερα τὸν Χριστό νά διδάσκει πρῶτα γιὰ τὴ συγχωρητικότητα, στή συνέχεια γιὰ τὴ σωστή καί δίχως κενοδοξία νηστεία καί μετὰ γιὰ τὴν περιφρόνηση τῶν χρημάτων καί τὴν ἐναπόθεση τῆς ἐλπίδος καί τῆς καρδιάς μας στὸν οὐρανὸ καί ὄχι στὴ γῆ.

Μέσα ἀπὸ αὐτὰ τὰ λόγια τοῦ Ἰησοῦ ἡ Ἐκκλησία μᾶς ὑποδεικνύει τὸ βαθὺ νόημα τῆς νηστείας. Ἡ νηστεία δέν εἶναι αὐτοσκοπός, ἀλλὰ ἐντάσσεται ὡς χρησιμότατο ἐργαλεῖο στὸν ἀγῶνα τοῦ πιστοῦ νά ἀγαπήσει τὸν Θεὸ μέ ὅλη τὴν καρδιά του καί τὸν πλησίον ὡς τὸν ἑαυτό του. Ἐάν κάποιος δέν συγχωρεῖ τὸν πλησίον του, ἡ νηστεία του εἶναι ἀνώφελη, διότι, κατὰ τὴν ἀψευδὴ μαρτυρία τοῦ Κυρίου, ὁ ἐπουράνιος Πατέρας του δέν θά τοῦ συγχωρήσει τίς δικές του ἁμαρτίες. Ἐάν ἐπίσης κάποιος χρησιμοποιοῖ τὴ νηστεία, γιὰ νά ἀποκτήσει δόξα γιὰ τὸν ἑαυτό του, «ἀπέχει τὸν μισθὸν του», δηλαδή ἀπέλαβε τὸ μισθὸ του ἐδῶ στὴ γῆ – θησαύρισε ἐδῶ. Ἀπόκτησε λίγη ἐπίγεια δόξα. Ὅμως δέν ἔχει νά λάβει τίποτε τὸ οὐράνιο καί αἰώνιο, διότι στὴν ἀγάπη βρίσκεται ἡ αἰώνιος ζωὴ καί ὄχι τὸν ἐγωισμό. Ἐάν κάποιος νηστεύει ἀπὸ τροφές, ἀλλὰ συσσωρεύει γιὰ τὸν ἑαυτό του ὑλικά ἀγαθὰ, τότε αὐτὸς ματαιοπονεῖ. Ἀπὸ τὴ μιὰ ἐλαφρύνει τὴν

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: «Ἐάν συγχωρήσετε εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅ,τι κακὸ ἔχουν κάνει, θά συγχωρήσῃ καὶ σὰς ὁ Πατέρας σας ὁ οὐράνιος. Ἐάν ὁμως δέν συγχωρῆτε τοὺς ἀνθρώπους, τότε οὔτε καὶ ὁ Πατέρας σας θά συγχωρήσῃ τὰ παραπτώματά σας. Ὅταν νηστεύετε, μὴ γίνεσθε σκυθρωποὶ ὅπως οἱ ὑποκριταί, οἱ ὁποῖοι παραμορφώνουν τὰ πρόσωπά τους, διὰ νὰ τοὺς ἰδοῦν οἱ ἄνθρωποι ὅτι νηστεύουν. Ἀλήθεια σὰς λέγω, ὅτι ἔχουν λάβει τὴν ἀνταμοιβὴν τους. Σὺ, ὁμως, ὅταν νηστεύῃς, ἀλειψε τὸ κεφάλι σου καὶ πλύνε τὸ πρόσωπόν σου, διὰ νὰ μὴ ἰδοῦν οἱ ἄνθρωποι ὅτι νηστεύεις, ἀλλὰ μόνον ὁ Πατέρας σου, πού εἶναι ἐκεῖ παρὼν κρυφά, καὶ ὁ Πατέρας σου, πού βλέπει τί γίνεται εἰς τὰ κρυφά, θά σέ ἀνταμείψῃ εἰς τὰ φανερά. Μὴ θησαυρίζετε διὰ τὸν ἑαυτὸν σας θησαυρούς εἰς τὴν γῆν, ὅπου ὁ σκόρος καὶ ἡ σαπίλα τοὺς καταστρέφουν καὶ ὅπου οἱ κλέπται κάνουν διάρρηξιν καὶ τοὺς κλέβουν, ἀλλὰ θησαυρίζετε διὰ τὸν ἑαυτὸν σας θησαυρούς εἰς τὸν οὐρανόν, ὅπου οὔτε σκόρος οὔτε σαπίλα τοὺς καταστρέφει καὶ ὅπου κλέπται δέν κάνουν διάρρηξιν καὶ κλέβουν. Διότι ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός σου, ἐκεῖ θά εἶναι καὶ ἡ καρδιά σου».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

καρδιά του ἀπό τίς ἡδονές καὶ ἀπολαύσεις τοῦ πλάυργα, ὁμως ἀπό τὴν ἀλλὴ τὴν καταβαρύνει καὶ τὴν καταδεσμεύει μέ τίς ἐπίγειες ἐπιθυμίες καὶ συγκινήσεις.

Νηστεύουμε γιὰ νὰ ἀπαλλαγοῦμε ἀπό τίς ἐπιθυμίες καὶ τίς ἡδονές πού δεσμεύουν τὴν καρδιά καὶ τὸ νοῦ μας καὶ μᾶς ἐμποδίζουν νὰ δοθοῦμε μέ ἐρωτική - θεϊκὴ ἀγάπη στὸν Θεὸ καὶ τὸ συνάνθρωπό μας. Ἡ ἀγάπη εἶναι μνήμη· ἀδιάλειπτη μνήμη τοῦ ἀγαπημένου. Ἡ σωτηρία μας βρίσκεται στή μνήμη. Ἥλθαμε ἀπὸ τὸ μηδέν στήν ὑπαρξη, γιὰ νὰ μνημονεύουμε ἀδιαλείπτως μέ ἀκόρεστη ἀγάπη τὸν Θεὸ Πατέρα μας καὶ δι' αὐτοῦ τὴν εἰκόνα του, τὸν ἄνθρωπο. Ὅσο περισσότερο ὁμως ἡ σκέψη καὶ ἡ καρδιά μας παρασύρονται καὶ στρέφονται πρὸς τὰ πράγματα καὶ διὰ μέσου αὐτῶν στὸν ἑαυτὸ μας, ἀποτυγχάνουμε - ἀμαρτάνουμε στό λόγο γιὰ τὸν ὁποῖο ὑπάρχουμε. Σβήνουμε μέσα μας τὴ θεϊκὴ ἀγάπη, ἡ ὁποία κατὰ τὸ πνευματικὸ περιεχόμενό της εἶναι ἡ αἰώνιος θεϊκὴ ζωὴ, ἡ θεία ἐνέργεια, ἡ κατ' ἐξοχὴν φανέρωση καὶ ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ.

Ἄς μὴ σβήνουμε λοιπὸν τὸ Πνεῦμα (Α΄ Θεσ. 5, 19), πού εἶναι Πνεῦμα ἀγάπης καὶ ἀληθείας. Ἄς νηστεύσουμε μέ ἐπίγνωση ἀποσκοπώντας στήν ἀπέκδυση τῆς φιλαυτίας μας, προκειμένου νὰ ἐνδυθοῦμε τὸν Χριστὸ καὶ Θεὸ μας καὶ νὰ χωρέσουμε μέσα μας ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Κατὰ τὸ βαθμὸ πού θά κινηθοῦμε πρὸς αὐτὴν τὴν πορεία, θά βιώσουμε καὶ θά ἐορτάσουμε τὸ Πάσχα τοῦ Κυρίου μας ὡς προσωπικὸ μας Πάσχα.

Ἀρχιμ. Π. Κ.

26 Φεβρουαρίου 2012: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ.

«Ἀνάμνησις τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ». Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης († 420), Φωτεινῆς μάρτυρος τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ Θεοκλήτου καὶ λοιπῶν μαρτύρων, Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ Κάλφα ἐν Κων/πόλει († 1575).
Ἦχος: δ΄ – Ἑωθινόν: Δ΄ – Ἀπόστολος: Ρωμ. ιγ΄ 11-18΄ 4 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. σι΄ 14-21.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 4 Μαρτίου, Α΄ Νησιεῶν (τῆς Ὁρθοδοξίας).
Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 24-26, 32-40. – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α΄ 44-52.

Νέα λειτουργικὴ ἔκδοση

ΜΙΚΡΟΝ ΙΕΡΑΤΙΚΟΝ Γ΄

Ἡ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΔΩΡΩΝ

Ἐγκρίσει τῆς Ἱεραῶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
(σχῆμα 14x21 ἑκατ., σελ. 110)

Ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων ἀποτελεῖ τὴν καρδιά τῶν καθημερινῶν Ἀκολουθιῶν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Χωρὶς ὑπερβολὴ μποροῦμε νὰ ὀνομάσουμε τὴ λειτουργία αὐτὴ ὡς «Λειτουργία τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς», ἀφοῦ εἶναι ἡ πιὸ χαρακτηριστικὴ Ἀκολουθία τῆς ἱεραῶς αὐτῆς περιόδου.

Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συνεχίζει τὴν ἀπὸ ἐτῶν ἀρξαμένη προσπάθειά της γιὰ τὴν κυκλοφορία τῶν καλυτέρων, κατὰ τὸ δυνατόν, λειτουργικῶν ἐκδόσεων. Μετὰ τὴν ἔκδοση τοῦ Α΄ καὶ Β΄ τόμου τοῦ Μικροῦ Ἱερατικοῦ, ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία ἀπεφάσισε τὴν παροῦσα ἔκδοση τοῦ Γ΄ τόμου Ἱερατικοῦ, περιλαμβάνουσα τὴ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, ὀνομάσασα τοῦτο «Μικρὸν Ἱερατικὸν - Γ΄», ἐπιμελεία τοῦ Αἰδεσιμολογιωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου πατρὸς Κωνσταντίνου Παπαγιάννη. Εἰς τὸν Γ΄ Τόμον τοῦ Μικροῦ Ἱερατικοῦ περιελήφθησαν ἐπίσης καὶ διάφοροι σχετικαὶ ἀκολουθίαι καὶ εὐχαί, καθὼς καὶ σύντομον ἐορτολόγιον.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευὴ καὶ ὥρα 5.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκλησις τῆς Ἁγίας καὶ ὁμιλεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τὸν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμον μὲσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
